

κεῖν σέ. καί μοι λέγε, τί καὶ ποιοῦντά σέ φησι δια-
φθείρειν τοὺς νέους;

B ΣΩ. Ἀποπα, ὦ θαυμάσιε, ὥς οὕτω γ' ἀκούσαι.
φησὶ γάρ με ποιητὴν εἶναι θεῶν, καὶ ὥς καινοὺς ποι-
οῦντα θεοὺς, τοὺς δ' ἀρχαίους οὐ νομίζοντα, ἐγράψατο
τούτων αὐτῶν ἕνεκα, ὥς φησιν.

EΥΘ. Μανθάνω, ὦ Σώκρατες· ὅτι δὴ σὺ τὸ δαι-
μόνιον φῆς σαυτῷ ἐκάστοτε γίγνεσθαι. ὥς οὖν καινο-
τομοῦντός σου περὶ τὰ θεῖα γέγραπται ταύτην τὴν γρα-
φὴν, καὶ ὥς διαβαλὼν δὴ ἔρχεται εἰς τὸ δικαστήριον,
εἰδὼς ὅτι εὐδιάβολα τὰ τοιαῦτα πρὸς τοὺς πολλούς.
C καὶ ἐμοῦ γάρ τοι, ὅταν τι λέγω ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ περὶ
τῶν θεῶν, προλέγων αὐτοῖς τὰ μέλλοντα, καταγελῶσιν
ὥς μαινομένον. καίτοι οὐδὲν ὃ τι οὐκ ἀληθὲς εἶρηκα ὧν
προεῖπον, ἀλλ' ὅμως φθονοῦσιν ἡμῖν πᾶσι τοῖς τοιού-
τοις. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν χρή φροντίζειν, ἀλλ' ὁμόσε
εἶναι.

3 ΣΩ. ὦ φίλε Εὐθύφρων, ἀλλὰ τὸ μὲν καταγελασ-
θῆναι ἴσως οὐδὲν πρᾶγμα. Ἀθηναίοις γάρ τοι, ὥς
ἐμοὶ δοκεῖ, οὐ σφόδρα μέλει, ἂν τινα δεινὸν οἶωνται
εἶναι, μὴ μέντοι διδασκαλικὸν τῆς αὐτοῦ σοφίας· ὃν
D δ' ἂν καὶ ἄλλους οἶωνται ποιεῖν τοιούτους, θυμούνται, 5
εἴτ' οὖν φθόνῳ, ὥς σὺ λέγεις, εἴτε δι' ἄλλο τι.

EΥΘ. Τούτου οὖν πέρι ὅπως ποτὲ πρὸς ἐμὲ ἔχου-
σιν, οὐ πάνυ ἐπιθυμῶ πειραθῆναι.

ΣΩ. Ἴσως γάρ σὺ μὲν δοκεῖς σπάνιον σεαυτὸν
παρέχειν καὶ διδάσκειν οὐκ ἐθέλειν τὴν σεαυτοῦ σο-
φίαν· ἐγὼ δὲ φοβοῦμαι μὴ ὑπὸ φιλανθρωπίας δοκῶ
αὐτοῖς ὃ τί περ ἔχω ἐκκεχυμένως παντὶ ἀνδρὶ λέγειν,